СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 154 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЛИПНЯ 1950. — No. 154. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 6, 1950. VOL. LVIII.

ПЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

„СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТИ" ПІД ЗНАКОМ ВІЙНИ В КОРЕЇ Й БОРОТЬБИ З ТИРАНІЄЮ

Вашингтон, 5 липня. — На підставі вістей, які надійшли з усіх кінців країни, можна твердити, що цьогорічний „Форт оф Джулай" мав надзвичайно поважний і врочистий характер. Звязують це — між іншим — з повідомленнями про поляглих американских вояків у Кореї, як і небезпекою, якою являється совєтська та комуністична агресія для світового замирення. Генерал Двайт Д. Айзенгавер, алянтський начальний командант збройних сил в Европі в часі Другої світової війни, а тепер президент Колумбійського Університету, виголошуючи промову з нагоди „Свята Незалежности" до 47,000 хлопячих скавтів, зібраних на другім Краєвім Джемборі в Велей Фордж, у стейті Пенсилвенія, назвав напад на Південну Корею „несамовитою інвазією". Він заявив, що не було ніякого виходу і треба було прийти Південній Кореї з допомогою, бо інакше був би повторився другий Мюнхен з перед 12 років з його фатальними наслідками. Мешканці Південної Кореї, казав Айзенгавер, бажали жити в спокою з цілим світом і це був їх „одинокий злочин". Далі говорив ген. Айзенгавер про комуністичну інфільтрацію і тих ворогів та зрадників Америки, що ідуть за комуністами. Згадуючи терпіння американських вояків у Велей Фордж та мужню поставу Джорджа Вашингтона й його непоборного духа, ген. Айзенгавер закінчив свою промову висловом віри в американську перемогу в боротьбі з ворогом, який несе людству нову тиранію. Перед промовою ген. Айзенгавер приглядався історичній Панорамі, яка виясняла значення Деклярації Незалежности враз зі словами Петрика Генрі „Воля або Смерть".

Під-секретар Фльоти, Ден А. Кимбел, промовляючи в Азусі, в Каліфорнії, заявив, що не може бути компромісу з комуністичним імперіялізмом, як не можлива була згода з гітлерівською та фашистівською агресіями. Ген. Кларк, Командант Армії, виступаючи як другий промовець, назвав положення в Кореї „критичним і небезпечним". Казав, що мусимо збудувати велику мілітарну силу, та що властива „сила мусить вийти з народу".

В Ню Йорку відбулись різні патріотичні свята на великі розміри. Замішання пробували внести „пацифісти", що розкидали летючки, звернені проти зброєння Злучених Держав.

В часі торжеств особливо хвалили президента Трумана за його рішучу поставу в справі Кореї. Тільки республіканці зазначували, що краще було не забирати американських військ з Кореї, бо тоді не було б там совєтської агресії.

— Більшість державних урядників у Вашингтоні, зокрема в департаменті оборони, не мали вільного в дні 4-го липня, з огляду на зв'язану з подіями в Кореї міжнародну кризу.

У.К.К. ПІДДЕРЖУЄ АКЦІЮ ПРЕЗИДЕНТА ТРУМАНА В СПРАВІ КОРЕЇ

Ню Йорк, 5. липня. — Український Конгресовий Комітет „цілосердечно і недвозначно" піддержав рішення президента Трумана в справі американської допомоги нападеній большевиками Південній Кореї, звертаючи при цій нагоді увагу, що український нарід та його Українська Повстанська Армія все ще самі і без будь-якої допомоги вже від десяток років ведуть нерівну боротьбу проти того самого большевицького агресора. В телеграмі голови УККомітету, проф. Льва Добрянського з Джорджтавнського Університету до президента Трумана в цій справі м. і. сказано:

„В імені Українського Конгресового Комітету Америки, що репрезентує поверх мільйон американців українського роду, ми цілосердечно і недвозначно піддержуємо Ваші великодушні заходи щодо допомоги вільній республіці Південної Кореї припинити брутальну і неспровоковану агресію, пляновану і виконувану совєтською Росією та її комуністичними маріонетками.

„Ця агресія тиранських сил совєтської Росії проти вільного народу не є новим розвитком у відношенні Кремля до його слабших сусідів. Ми пригадуємо, що около 30 років тому подібна доля зустріла вільну і демократичну Українську Державу, коли російські большевики при допомозі підривної інфільтрації знутра та прямим нападом зі зовні потрапили знищити її, накидуючи українському народові національне, політичне і господарське рабство, яке не має собі подібного в історії.

„До сьогоднішнього дня українці за залізною заслоною ведуть смертельну боротьбу проти московського комунізму та всіх тих лих, що він приносить людству. Безстрашна Українська Повстанська Армія, сама і без будь-якої допомоги, продовжує боротьбу проти російського тоталітарного режиму.

„Ми запевняємо Вас, що наші брати в країні наших батьків, Україні, після того, як з українських радіопередач „Голосу Америки" довідаються про Вашу акцію, вони цілком певно ще збільшать свій спротив комуністичній совєтсько-російській диктатурі, добачуючи у Вашій акції в справі Південної Кореї заохочуючий і надійний знак, що Злучені Держави є справжнім провідником вільних націй світу, та що українці, найстарша і найбільш гноблена жертва Совєтської Росії, можуть розраховувати на допомогу і піддержку з боку Злучених Держав, як настане час їх визволення з-під тиранської влади Росії".

ЗМІНИ В УПГЦ У КАНАДІ

Виніпег (Канада). — „Український Голос" подає у звідомленні про відбутий у Саскатуні, в днях від 18 до 21 червня, Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на якому принято резиґнацію Архієп. Мстислава та ухвалено поробити заходи до запрошення Митрополита о. Полікарпа на візитацію до Канади. Митрополит Полікарп, який є найвищим ієрархом Української Автокефальної Православної Церкви, переїхав недавно з своїм оточенням з Німеччини до Франції й проживає тепер коло Парижа. До часу обрання нового правлячого єпископа виконуватиме обовязки Адміністратора УГПЦ в Канаді о. д-р С. В. Савчук.

КІЗЕРЛІНҐ ПРО ВИЩИЙ ЖИТТЄВИЙ СТАНДАРТ У ЗЛ. ДЕРЖАВАХ.

Монтреал (Канада). — Ліон Кізерлінґ, голова Ради Економічних Дорадників президента Трумана, промовляючи минулої неділі на нарадах міжнародної бизнесової конференції, доказував цифрами, що якщо Злучені Держави будуть економічно підніматись далі в такому темпі, як останніми роками, то за 10 років життєвий стандарт американців підніметься на 25%. Тепер, казав Кізерлінґ, Злучені Держави продукують річно на загальну суму 270 біліонів долярів, а за десять років вона виноситиме 360 біліонів. Цею сумою обняті продукція і услуги. Такі події, як в Кореї, цього обрахунку не захитають, додав Кізерлінґ; вони не можуть мати поважнішого впливу на загальне економічне положення Злучених Держав.

ЗАПОВІДАЮТЬ СПІЛЬНУ СЕСІЮ КОНГРЕСУ.

Вашингтон. — Совєтська постава до воєнних подій на Далекому Сході не ворожить нічого доброго на найближчу будуччину. Президент Труман не питав досі Конгресу в цій справі, але це прийдеться йому зробити, якщо виявиться, що „гаряча" війна, яка почалась у Кореї, перестане бути „льокальною". Про це вже була мова на нарадах близьких дорадників президента. Усі вони переконані, що скликання обидвох палат Конгресу на спільні наради в сучасних обставинах таки конечне, бо війна фактично ведеться, а проголошення війни належить до Конгресу.

АМЕРИКАНСЬКІ СУХОПУТНІ ВІЙСЬКА В БОЯХ НА КОРЕЇ

МІСТО СУВОН ЗАХОПЛЕНЕ НАЇЗНИКАМИ

Токіо, 5. липня. — Сьогодні рано американські сухопутні війська в Південній Кореї увійшли в перший боєвий контакт з наступаючими комуністичними північно-корейськими арміями. В годині 11-тій рано місцевого часу американська артилерія віддала перші стріли по ворожих танках, що очолювали комуністичний наступ. Точного положення американських військ та місця першої сутички з ворогом не подано. Вчора південно-корейські війська залишили свою оборонну лінію на ріці Ган та почали відступ на південь. — Комуністичні війська зайняли стратегічний залізничний вузол Сувон. Головна квартира ген. МекАртура повідомляє, що ворожі війська почали масово переходити ріку, не зустрічаючи в цьому більших труднощів. Рівночасно стверджується, що „рух американських військ і постачання з Японії на Корею продовжується". Повідомлено про збільшену активність з'єднань американської фльоти, головно проти північно-корейського мостового причілку в районі Самчок. Під час вчорашніх і сьогоднішніх боїв американці не понесли жадних втрат, тільки один летун пропав без вісті. Американські і австралійські літаки брали участь в боях на фронті на території Південної Кореї, вчора вперше без будь-яких перешкод з боку комуністичної авіяції, як теж помічується відносно слабу акцію комуністичної проти-летунської оборони. Рівночасно повідомляється, що південно-корейські і американські війська приготовляють тепер нову лінію оборони на південь від Сувон, після евакуації цього міста.

НУЖДА, СМЕРТЬ І РУЇНА НА ФРОНТІ В КОРЕЇ

Токіо, 5. липня. — Американські кореспонденти, що в розвідувальному літаку відбули поїздку по свіжо захоплених комуністичними військами південно-корейських теренах, описують страшне спустошення, що позначується знищенням майна, смертю людей та страшною нуждою. Дороги завалені військами, оселі знищені, скрізь зустрічається валки втікачів та непохованих трупів військових і цивільних. Комуністичні армії тепер зайняті головно переходом ріки Ган. Головна квартира південно-корейських військ повідомила, що „неозначена кількість" північно-корейських комуністів, в перебранні втікачів, перейшла ріку Ган та проникає південно-корейську територію в цілях шпигунства і саботажів.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ ПРОТЕСТУЄ

Лейк Соксес, 5. липня. — Піддержуваний Совєтами маріонетковий уряд Північної Кореї, звернувся вчора з протестом до Об'єднаних Націй, обвинувачуючи Злучені Держави в „явній агресії". В цій самій каблеграмі заявляється, що комуністи продовжуватимуть „святу війну" проти Південної Кореї аж до „переможного кінця".

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ ВИКЛЮЧАЮТЬ ПОСЕРЕДНИЦТВО В СПРАВІ КОРЕЇ

Лейк Соксес, 5. липня. — Об'єднані Нації вважають, що всякі розмови в справі Кореї тепер вже „запізні" та не думають входити в будь-які переговори з комуністами в справі припинення війни, як довго камуністичні війська находяться на південно-корейській території. Під натиском цеї загальної опінії індійський представник вважав за відповідне відступити від своєї пропозиції на цю тему. В місцевих колах широко коментується виступ в корейській справі совєтського заступника премієра, А. Громика, який обвинувачуючи Злучені Держави в „прямому акті агресії" в Кореї, з помітною тенденцією підкреслював, що Совєти не думають „вставати у внутрішні справи Кореї". В цьому добачується совєтську підготовку до „виходу з лицем" з тої воєнної авантюри, натрапивши на несподівану рішучість Злучених Держав та очолюваного ними вільного світу.

ЗБІЛЬШЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ДОВГІВ НАСЛІДКОМ ДЕФІЦИТУ

Вашингтон.— з днем 30 червня скінчився фіскальний 1950 рік. Не випав він під бюджетовим оглядом добре, бо збільшив державні довги на $4,587,000,000, так, що новий фіскальний рік, який зачався з днем 1 липня, почався з державним довгом на загальну суму $257,357,000,000. Найгірше те, що в біжучому році надіються куди більшого дефіциту, бо передбачують, що війна в Кореї потриває довше, як цього можна було надіятись. Рахуються теж і з тим, що в звязку з воєнними подіями в Кореї можуть повстати ще інші міжнародні комплікації, які вимагатимуть поважних асиґнат з державної скарбниці. Дефіцит за 1950 рік був менший, як цього загально надіються. Проте й його важко виправдати, бо минулий рік вважається „добрим роком" в економічному розумінню. Коли ж годі зрівноважити державний бюджет в доброму році, то що тоді буде, як настане „злий рік", питають не тільки звичайні люди, але й економісти.

651 НЕЩАСЛИВИХ СМЕРТНИХ ВИПАДКІВ ЗА ЧОТИРИ СВЯТОЧНІ ДНІ

Ню Йорк, 5 липня. — За останні чотири святочні дні записано в цілій країні новий сумний рекорд нещасливих смертних випадків: в автомобільних та інших випадках від п'ятниці до вівторка ввечорі згинуло 651 осіб. З того 412 осіб згинуло в автомобільних катастрофах, 137 втопилося і 102 особи вмерли з інших нагальних причин. Згідно з обрахунком Краєвої Ради Осторожности, протягом перших п'ятьох місяців цього року загальна кількість вбитих в автомобільних випадках виносить 12,470 осіб, отже кожної доби на шляхах Америки гинуло нагальною смертю 82 особи. Стверджується, що міжнародна криза не мала великого впливу на святкування Дня Незалежности американським загалом. Тільки президент Труман та велика кількість державних урядників у Вашингтоні майже не скористали з довгого „вік-енду", президент читаючи звідомлення з боротьби в Кореї, а урядники в більшості виконуючи свої нормальні урядові функції.

В АМЕРИЦІ

— **Аргентинський президент** Хуан Перон заявив американським кореспондентам, що він всеціло піддержує акцію през. Трумана в справі Кореї.

— **„Безглуздям під впливом спеки"** назвав представник державного департаменту совєтську протестаційну ноту проти „розкидання американськими літаками на полях Східної Німеччини колорадського жука".

— **Джан Фостер Долес**, спеціяльний дорадник державноціяльний дорадник який щойно вернувся з поїздки на Далекий Схід, заявив, що перебране Америкою завдання припинити „міжнародну різню" вимагатиме від американців „господарської поблажливости і посвяти з боку усіх".

— **Президент Труман** підписав законопроєкт, що пропонує порто-ріканцям встановлення своєї автономної конституційної влади, після переведення відповідного плебісциту в країні. Населення острова привітало закон як свою власну „Деклярацію Незалежности".

АВІЯЦІЯ КЛИЧЕ ДО СЛУЖБИ РАДАРОВИХ СПЕЦІЯЛІСТІВ

Вашингтон, 5. липня. — Континентальне командування Американських Повітряних Збройних Сил проголосило вчора загальний заклик до добровільного повороту до активної служби резервістів, що є спеціялістами і мають відповідні кваліфікації в ділянці радару.

АЛЯНТИ РОЗГЛЯНУТЬ ЗНОВУ СПРАВУ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НІМЕЦЬКОЇ ПОЛІЦІЇ.

Франкфурт, 5 липня.— Американський високий комісар в Німеччині, Джан Дж. МекКлой, заявив вчора, що західні алянти тепер вже готові розглянути пропозицію західно-німецького уряду в справі центральної організації західно-німецької поліції.

КАСИНО ГРИ ДІСТАЛО УРЯДОВУ ПОЗИЧКУ

Вашингтон, 5. липня. — Сенатор Дж. Вилієм Фолбрайт, демократ з Алабами, грозить у сенаті „скандалом", кажучи, що сам уряд підтримує шулерство та доми газардової гри. „Скандал" добачує сенатор у тому, що виявилося, що урядова Ріконстрокшен Файненс Корпорейшен дала минулого жовтня позичку в сумі $975,000 на готель у Ріно, в стейті Невада, який є звичайним касином гри, власник якого, Лу Вертгаймер, мав уже нераз до діла з карним судом. „Це дуже серйозна справа", заявив сенатор Фолбрайт, „коли публичні гроші замішані в такі діла". Цю позичку знайшла в актах Сенатська підкомісія, яка розслідує „гемблерський рекет" уже від кількох тижнів, а зокрема рекет звязаний з кінськими перегонами, який має оперувати річно сумою 50 біліонів долярів, від яких рекетири не платять ніякого державного податку.

ЗАГРОЗЛИВИЙ ЗАСТІЙ В ПРОДУКЦІЇ ЛІТАКІВ

Лос Енджелес, 5. липня. — Зв'язана з подіями в Кореї міжнародна криза застала Америку в стані загрозливого застою в продукції літаків — стверджують тут в авторитетних колах. Теперішня продукція літаків мала б виносити 200 до 215 місячно, тоді, як наприклад, в травні 1941 року, отже безпосередньо перед Пірл Гарбор ця продукція доходила до 1,350 літаків місячно. Вважається, що на випадок нової світової війни Америка потребувала б щонайменше один рік продукції для вирівнання боєвих втрат в цій ділянці зброї.

ЧЕХИ НА ВИГНАННІ ОСТЕРІГАЮТЬ СВОЇХ ЗЕМЛЯКІВ ПЕРЕД „РЕВОЛЮЦІЄЮ"

Ню Йорк, 5 липня. — Чеські і румунські політичні керівники на вигнанні почали вже вчора підготовку своїх радіопрограм, що через „Радіо Вільної Европи" будуть передаватися до народів за залізною заслоною, в доповненні до „Голосу Америки". Вилієм Рафаель, керівник чеської програми, заявив, що в першому повідомленні через „Радіо Вільної Европи" перешлеться чехам осторогу, щоби вони не дали втягнутися в будь-які революційні рухи в їх країні, бо їх найчастіше організує сам комуністичний уряд, щоби в той спосіб провокувати і виловлювати „неблагонадійні елементи". „Радіо Ільної Европи" передаватиме інформації, згідно з дотеперішніми передбаченнями, до Чехословаччини, Румунії, Мадярщини, Болгарії і Польщі.

НОВИЙ СУДОВИЙ ПРОЦЕС ПРОТИ ПОВСТАНЦІВ В ПОЛЬЩІ

Лондон, 5. липня. — Перед військовим трибуналом у Варшаві вже від двох тижнів відбувається нова судова комедія проти сімох поляків, обвинувачених в протидержавній діяльності, вбивстві комуністичних діячів та виконуванні нападів на совєтські військові об'єкти в Польщі. Більшість з обвинувачених належали до „Армії Крайової", яка під час війни вела підпільну боротьбу проти німецьких окупантів.

КАНАДА ЗАПЕРЕЧУЄ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ВИДАЧУ ЛИСТИ СОВЄТСЬКИХ ШПИГУНІВ.

Оттава, 5 липня. — Канадський міністер закордонних справ, Л. Б. Пірсон, офіційно заперечив повідомлення, мовляв колишній премієр Канади, Мекензі Кінґ, був „вручив особисто" президентові Труманові в 1945 році листу з іменами 150 совєтських атомових шпигів в Злучених Державах. Таке твердження видвигнув нюйорський імпортоєць Алфред Колберґ в одвертому листі до конгресмена Френка Букенеса, демократа з Пенсильвенії.

— **Еф Бі Ай** — Федеральне Бюро Доходжень — скасувало тимчасово цьогорічні відпустки для своїх агентів у зв'язку з міжнародною кризою.

„АМЕРИКА" ЩОДЕННИКОМ

Филаделфія, 5 липня. — „Америка", урядовий орган „Провидіння", Товариства Українців Католиків в Америці, почала з днем 1-го липня виходити щоденником (крім суботи, неділі і свят). В редакційній статті „З Богом — вперід!" стверджується, що дотеперішні кермуючі засади остануть її провідними принципами й на будуче, що вона „служитиме Богові, зористому прапорові Злучених Держав та ідеї визволу України" і „ніколи не піде на компроміс з безвірством, з матеріялістичним світоглядом, з комунізмом і матеріялістичним соціялізмом". В редакції нового щоденника, перше число якого появилося в збільшеному об'ємі і великим тиражом, співпрацюють: ред. Богдан Катамай, д-р Лонгин Цегельський, ред. Богдан Кравців і ред. проф. Григор Лужницький, а коректором є п. Гнат Білинський.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ЗНОВУ У ВІДСТАВЦІ; ЗАПОВІДАЄТЬСЯ ЗАТЯЖНУ КРИЗУ

Париж, 5. липня. — Французька Національна Асамблея вчора після полудня знову повалила тількищо створений новий уряд премієра Генрі Кеія в перший день його виступу. — Проти уряду було 334 голоси, в порівнанні з 221 голосом за ним. Стверджується, що повалення нового уряду сильно поглибило розбіжності між соціялістами і радикалами, які досі завжди були головною причиною урядових криз. Після відставки уряду Кеія ще заки він почав діяти, Франція почала сьогодні свій 10 день без уряду, що вважається дуже загрозливим явищем в теперішньому міжнародному положенні. Теж не вважається, щоби будь-хто інший, після неуспіху Кеія, потрапив розв'язати цю урядову кризу в короткому часі. Кеій остерігав Асамблею, — що продовжування урядової кризи може заставити президента розпустити й саму Асамблею та проголосити нові вибори, ще перед дбайливою підготовкою нового виборчого закону. Крім того передбачується можливість створення тимчасового уряду, до якого силою факту мусіли б увійти теж комуністи та які б в ньому мали голос власне тоді, як міжнародні обставини можуть вимагати від Франції історичних рішень. Кеій остерігав, що комуністи можуть використати обставини і нагоду та спробувати насильно встановити у Франції свою терористичну „народну демократію" з „диктатурою пролетаріяту". Уряд Кеія провалився з огляду на опозицію соціялістів, які в той спосіб помстилися за те, що він не прийняв їх домагань.

В СВІТІ

— **Підводні човни „невідомої національности"** появилися у віддаленні 40 миль від филипинського побережжя напроти Манілі — повідомило филипинське міністерство оборони.

— **Комуно-польський уряд** припинив діяльність організації „Свідків Єгови" після того, як велику кількість членів цеї організації заарештовано під замітом шпигунства в користь Америки.

— **Андрей Громико**, совєтський заступник премієра, виступив по радіо з гострим обвинуваченням проти Злучених Держав за „інтервенцію у внутрішні справи Кореї".

— **Страйк м'ясників** в Лондоні, що змусив населення англійської столиці до „пісного вік-енд"-у, загрожує поширенням і теж на доставу інших продуктів.

— **Італійські і німецькі** летуни з часів другої світової війни почали масово зголошуватися до участи у війні проти комуністичної агресії в Кореї. Їх прохання пересилається під розгляд до Вашингтону.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$2.00	Six months	$ 2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НОВИЙ ІСПИТ ЗРІЛОСТИ

В нашому народному житті бували нераз справи, щодо ваги яких не було ніякої дискусії. Усі ми відчували, що в даній справі вже не треба дискутувати, а треба тільки — діяти. Так здійснили ми не один добрий і благородний задум, тісно зв'язаний з обороною українського імени, чи з допомогою визвольним змаганням українського народу. В таких випадках ми звичайно говорили, що маємо скласти „іспит зрілости", себто ділом доказати, як далеко й глибоко сягає наш патріотизм, яке наше відчування недолі наших рідних та яка наша любов до поневоленої України.

Сьогодні Злучений Український Американський Допомоговий Комітет звертається до нас з проханням скласти ще один такий „іспит зрілости" і допомогти збільшити нашу етнічну групу новими українськими рядами, себто українськими скитальцями з Европи.

Припускаємо, що дискусії на тему старих і нових українських емігрантів ще далі продовжуються по громадах, парафіях і товариствах. Мабуть вони будуть ще довго вестись, заки ця проблема піде в цілковите забуття, хоч життя плистиме своїм руслом, набираючи, тут і там, дещо інших форм, глибшого змісту і більшої краси. Згодом усі ми наглядно переконаємось, як багато зискала українська спільнота в Америці, змінивши свої ряди новими інтелектуальними силами з скитальщини та новим патріотичним і жертволюбивим елементом.

Так станеться і вже те одно повинно заставити наше старе покоління, яке так дуже журилося, що з нами далі буде та хто продовжатиме нашу патріотичну працю, щоб воно поставилось дуже серіозно до нового американського закону, який дає нам останню нагоду побільшення нашої спільноти ще тисячами нового українського активу. Така можливість уже більше не повториться. Це вже в повному розумінні остання нагода й тому треба в такому моменті заговорити про новий „іспит зрілости". Не знаємо, якими буквами буде записаний цей іспит в історії України. Наразі сама Америка дає нам до зрозуміння, що вона надіється, що теж і українська етнічна група не буде в свому серці гіршою від будь-якої іншої групи і тому захоче нарівні з іншими групами скористати з привілею і подбати про захист своїх рідних, спроваджуючи їх з Европи на вільну американську землю. Хочемо вірити, що старе покоління не захоче відходити у вічність з плямою, що не вив'язалось з найважнішого свого завдання і не рятувало своїх рідних тоді, коли це рятування було в його силі й залежало тільки від його доброї волі. Знов новій іміграції хіба не треба пригадувати, що вона повинна в цій справі робити. Вдарив останній дзвін! Нема часу на ніяку проволоку. ЗУАДКомітет оголошує, що може новим імігрантам допомогти спровадити своїх рідних чи знайомих з скитальщини, якщо подбаємо про приміщення і працю. Отже теж і нова іміграція поставлена перед свого роду „іспит зрілости".

Пам'ятаймо, що справа спровадження до Америки нових скитальців є сьогодні найважливішою справою. Це велика допомога — Україні. Це рятунок тих, що оборонятимуть на цій землі право України на самостійне і вільне життя. Це продовження ідейного життя української спільноти в Америці.

Рятунок від атомової бомби

Населення цілого світу залякане атомовою бомбою. Цей страх поширився під враженням перших вістей про воєнні події в Кореї. Почали люди нагадувати собі з н и щ е н н я, які доконали перша й друга атомова бомба в Японії в 1945 р. Разом з тим ставлять питання, чи є який рятунок перед атомовою бомбою.

Ричард Герстен, заступник команданта при маринарці Злучених Держав, який брав участь у досвідах з вибухом атомових бомб на острові Бікіні, сам був цеї думки, що справді нема рятунку. Але довші студії заставили його змінити свій погляд і про це він писав свого часу в „Сатердей Івнінг Пост".

Герстен твердить, що наслідки атомової бомби в засаді нагадують наслідки звичайних бомб. Тому, перед ними можна побачити такі забезпеки, які роблено підчас другої війни проти кожного нападу з повітря.

Вже тепер подано до відома, що на випадок війни і нападу на Злучені Держави, уряд буде в спроможності остерегти населення перед нападом з повітря при допомозі радару. Хай буде, що ця осторога прийде тільки 30 мінут перед нападом, то це вистачає для деяких важливих заряджень. Коли йдеться про радіо-активність атомової бомби, то цю справу треба брати окремо, бо над нею ведуться дальші студії і нема сумніву, що урядові чинники подадуть населенню своєчасно найновіші спроби для їхнього лікування. Докищо йдеться про охорону ще перед нападом атомової бомби.

Трудноші в цій справі такі, що діяння атомової бомби є „ексцентричне". Одна с т і н а може захоронити людину перед діянням вибуху, інша ні. Так напр. у Нагасакі, в Японії, найзвичайніші деревяні схоронища, покриті землею на грубість чотирьох стіп, остали ненарушеними у віддалі 100 сяжнів від самого центру вибуху, а доми, покриті дахівкою, які находилися у віддалі чотирьох миль, були цілковито зметені з поверхні. Згадані випадки це саме несамовитість атомової бомби. Зате перед звичайними наслідками треба забезпечуватись так, як у всіх випадках бомбових вибухів. Отже в першу чергу перед вогнем. Тому, що атомова бомба гаряча від інших, пожежі від неї мусять бути більші. Та пожежі в містах повстають не тільки від вибуху, але від знищення газових рур і інших засобів світла та палива. Отже на випадок осторогі про бомбовий напад, треба в першу чергу позакручувати газові затички, винести в безпечніше місце сірники, а нафтові газолінові збірники позамикати, а коли можна, тримати у підземелях. Коли треба ввійти в закутину, де нема світла, там не вживати сірників, щоб не запалити припадково газу, тільки блискавкової електричної лампочки („флеш лайт").

Друга важлива осторога — це замикання вікон й дверей в мешканнях. Це на те, щоб вибухові гази знадвору не могли висадити всіх шиб у мешканнях. Повітря, замкнене в кімнаті, не дасть заломити шиби. Позамикані мешкання є теж найліпшою захороною перед вогнем негайно після вибуху.

Одначе найважливіша різниця між наслідком вибуху атомової й звичайної бомби це радіювання відламків атомової зброї. Радіювання не є таке страшливе, як його описали перші кореспонденти з Японії. Воно не переходить з людини на людину, тільки з предметів, які були при людині в часі вибуху. Отже тому не треба тримати при собі металевих предметів, а коли рятується поранену людину, треба вважати, щоб не дотикатися речей, які є при ній.

Людина, яка втікає після вибуху атомової бомби, має знати, що в першу чергу треба скинути з себе одяг, який може бути насичений радіоактивними проміннями. Крім того в часі втечі треба вистерігатися смітників, які найліпше переховують ці проміні.

Оце тільки загальні засади на пригадку, чого треба виминати, а чого не треба боятися. Радіологічну оборону на час війни опрацьовують урядові чинники в двох напрямках: З одного боку місцеві чинники влади мають подати до відома, як населення має поводитися в часі нападу; з другого боку кожна людина окремо повинна знати, що їй шкодить, а що помагає, і тому повинна наперед приготовитися на кожний випадок. Та знати це ще не є ознакою, що ми будемо дійсно заатаковані атомовими бомбами!

Микола Кокольський.

Царство Боже на землі

Генеральний секретар Обєднаних Націй Тригве Лі, вернувши з Москви, виступив з „новим" пляном замирення світу. В 10-му пункті свойого пляну він пропонує розбудувати якнайскорше обовязуюче всі держави міжнародне право, аж до проклямування всесвітнього права включно, для майбутньої всесвітньої спільноти. Недавно заговорив в подібний спосіб проф. Альберт Айнштайн про створення якогось понаднаціонального, всесвітнього уряду.

Трегве Лі і Айнштайна заляскала серіозна підготова Америки до оборони на той випадок, коли б Москва спровокувала світову війну. І один і другий падькає над майбутньою долею світу і подає свої рецепти на таке оздоровлення його, щоб повстало царство Боже на землі.

Якщоб ті пляни побудови всесвітнього ельдорада мали теоретичний характер і говорили про можливости такої побудови колись, в майбутньому, коли на землі „врага не буде, супостата", тоді було б усе в порядку. Але вони беруться будувати оту вимріяну спільноту сьогодні, коли світ глибоко розколений на двоє, коли большевицькі визвольники вже залляли пів світу і готуються до дальшого походу.

До того, чи можливо в нинішню пору, мати такі міжнародні закони, які приняли б і респектували б усі держави? Назагал маємо в основному два типи держав: демократичний і поліційний. Державне законодавство базується на певних основних поглядах даної спільноти на добро і зло, на те, що вільно і чого невільно. А ті погляди і опертий на них правопорядок є в поліційній державі зовсім інші, як у демократичній. Д е р ж а в а большевицького чи нацистівського зразку визнає насилля і закон ненависти людини до людини. Коли цинічно-брутальний націст ц е м е н т у в а в свій Райх злочинами, тоді слушно цілий світ обурювався. Обурювалися певно теж і Тригве Лі і Айнштайн і не говорили тоді про розброєння та міжнародний рай на землі. Вони знали, що з злочинцем ніхто не повинен переговорювати. Але коли обидва брехуни, злочинці з під червоної зірки виморюють голодом мілійони людей, коли вони другі мільйони добивають в концентраційних таборах, тоді не чути ні протесту Тригве Лі, ні Айнштайна. Навпаки, того роду політики і вчені ведуть навіть приязні розмови зі злочинцями, говорять з ними про розоброєння і м і ж н а р о д н е право.

Це ч у д е с н а пропозиція проф. А. Айнштайна, щоб розоброїтися і видати атомову зброю якійсь інтернаціональній владі. Але чи це в теперішних відносинах, можливе? який міг би бути мир демократичних народів з большевицьким світом? Хіба, що дозволити большевикам перенять владу в цілій Німеччині. А та західна Німеччина дуже потрібна Москві і з економічних і з політичних мотивів. Там же вугілля і фабрики, там же кузня танків, гармат... До того тільки через Рейн і Францію тай над берегами великого ставу. Тоді нарешті прийшла б ота вимріяна хвилина „п о с л е д н і й і рішительний бой".

Це так в Европі, а в Азії треба б признати большевицьку владу в Китаю і Кореї. Там Москва диспонує сотнями мільйонів людей. Пройде декілька літ, китайські яничари одних вистріляють, других загнуздають і так поженуть на „последний бой".

Америка мала б усьому цьому спокійно приглядатися і постійно говорити про всесвітній мир і розоброєння, а може й віддати свою зброю якомусь міжнародному урядові, де будуть очевидно теж і большевицькі Ваньки.

Коли такі пацифісти, як Тригве Лі і А. Айнштайн, думають, що шляхом таких договорів і уступок большевикам дійдуть до тривкого миру в світі, то вони тим дають доказ цілковитого незнання ходів політики Кремля, ні не розуміють агресивного характеру комунізму. Для большевиків договір це тільки кусень паперу, вартісний так довго, як довго їм потрібний і не стоїть на перешкоді їх остаточній меті — опануванню цілим світом. Тому рожеві проєкти розоброєння і Божого миру на землі, треба вважати в нинішню пору пропозиціями капітуляції перед Москвою і комунізмом.

Микола Чубатий.

Міжнародна інтервенція проти комунізму

Наступ північної комуністичної Кореї, ставленника Москви, на своїх одноплемінних братів з демократичного півдня є знаком, що світовий зудар поміж світом комунізму та світом демократії є неминучий. Корейський конфлікт може вже тепер довести до війни, але теж можливе, що це тепер Третя Світова Війна не вибухне, коли большевики до неї непідготовані. На Кореї Кремль випробуває свого противника, чи це не той самий союзник з попередньої війни, що у всьому уступав, чи може вже інший. І дійсно кілька років х о л о д н о ї війни навчили демократичний світ, зокрема Америку, що дотеперішня тактика уступок не доведе до нічого.

Залізний пястук поділав.

Большевики пізнали, що ними інспірований та підготований напад по південно-корейську республіку, твір Обєднаних Держав та Америки, не вдасться так легко, як це досі бувало у подібних випадках. Корея не стане такою жертвою кремлівської ненажори, як нею стали держави сателіти в Европі всупереч всім міжнародним зобовязанням, затягненим С т а л і н о м перед джентельменським з а х о д о м. Вона скорше стане Еспанією з-перед Другої Світової Війни, ніж черговим сателітом Москви.

Мужня постава президента Трумана врятувала ситуацію та стала переломовою подією в американській політиці відносно Совєтів, зокрема на Далекому Сході. Досі американська китайська політика, конструована с о в є т офілами рузвелтівської школи, клала в основу засаду, що не можна на цім відтинку нічого такого робити, що могло б викликати війну з совєтською Росією. Активна допомога Америки націоналістичному К и т а є в і, голосили вони, доведе напевно до війни з Росією, себто до Третьої Світової Війни, тому треба Китай лишити на Божу волю.Річ ясна, що така політика мусіла довести до катастрофи американської політики в Китаю.

Тепер тверда постава проти комунізму в Кореї — навіть з риском війни з Росією — показалася успішною.

Залізний пястук Америки, приложений до носа кремлівського варвара, ділає скорше ніж уступки.

Краще пізно ніж ніколи, каже пословиця; її можна применити на сто відсотків до американської далекосхідної політики. Отже добре, що хоч тепер американський уряд поставився рішучо проти ворога людства. Одначе Америка мусить бути далі дуже чуйною, бо світовий зудар демократії з комунізмом тільки відсунений, а не цілковито відхилений.

Чи Обєднані Нації здали іспит?

Та корейські події стали ще другою незвичайною цінною пробою сили демократичного заходу. Це перший раз міжнародна установа, Обєднані Нації, м а л а н а г о д у виказати свою працездатність. Іншими словами, ця міжнародна установа могла виказати чи вона спроможна дійно полагоджувати міжнародні конфлікти, спиняти неспровоковані наступи та давати оборону невинним жертвам агресії.

Тепер, на домагання Америки, Обєднані Нації дали Америці та другим державам мандат спинити наступ комунізму на невинну жертву, на південно - корейську республіку. Такий мандат поставив Америку в незвичайно користне моральне становище. Правно Америка не розпочала війни з комуністичним світом; правно вона навіть не є з ніким у війні, хоч американські бомбовики, кермовані американськими пілотами, бомбардують комуністичну північну Корею.

Америка дістала тільки від Обєднаних Націй мандат завести лад в Кореї, нарушений комуністичною агресією. Зог-

(Докінчення на стор. 3-тій)

Ольга Мак. Авторські права застережені!

„ЄЖОВЩИНА"

(Уривок з автобіографічних матеріялів).

33)

Я не мав чого відповідати.

— Ви маєте фотоапарат? — знову спитав начальник.

— Адже мене ревізували...

— Я питаю, чи маєте дома?

— Ні!

— А маєте, може, пляни міста?

— Також — ні!

— Напевне?

— Можете піти до мене додому і переконатися...

— Гм!... — задумався начальник. — Але скажіть, — спитав ще раз, — що цікаво в тих будинках?

— Особливо нічого.

— То чого ж ви їх так вивчали?

— Кажу вам, що вони представляють собою певну історичну вартість.

— А я думаю, — багатозначно вимовив начальник, — що вас цікавила більше їхня стратегічна вартість на випадок війни!...

Я зробив великі очі.

— Що?! Ну, знаєте начальнику, я не розуміюся на воєнних справах, але мені здається; що мало є в цілому Совєтському Союзі таких місць, щоб так не відповідали стратегічним вимогам, як та дільниця міста, де я був! Скажіть самі: для якої стратегічної мети вона могла би надаватися? Лежить за високими будинками, на косогорі, над самим болотом. Отже, не представляє собою зручности ні для наступу, ні для оборони, ні навіть для втечі. Господарська чи промислова вартість її також ніяка, бо там нема жадного підприємства. Це — просто купа каміння, придатна хіба для розплодження щурів!

Начальник несподівано образився:

— Ну-у-у, ви так не обезвартнюйте цієї дільниці! Ви бачили, які там грубі мури? Це таке нічого варта!

Я ледви стримав сміх. Але, побачивши, що він стратив грунт під ногами, з оборони перейшов у офензиву.

—І що ж з цих мурів?

— Чи мало, що? Там, наприклад, можна встановити артилерію...

— Артилерію?!! І куди стріляти? В довколишні будинки, чи назад, по жабах на болоті?

Начальник розсміявся.

— А ви ж казали, що не-розумієтесь на воєнних справах?

Я хотів сказати, що треба бути хіба круглим дурнем, щоб не розуміти такої простої речі, але свечасно вкусився за язик і відповів:

— Ви забуваєте, начальнику, що я скінчив високу школу, а там також вивчають основи військової справи в обов'язковому порядку!...

Так з великою бідою мене звільнили, але, мабуть, напишуть до прокуратури рапорт, і проти мене повстане якесь нове обвинувачення.

— Ах! Ти завжди влізеш в якусь історію — кажу Олександрові з докором.

— Перепрошую! В даному разі історія налізла на мене!...

В тому моменті, обганяючи нас, рівняються з нами два військових старшин. Олександер, зауваживши їх, ніби на закінчення розмови, робить страшний, хлоп'ячий вибрик:

— „Я другой такой страны не знаю
Где так вольна дишет человек!" —

Рявкнувши на ціле горло слова дуже популярної пісні, аж старшини здригнулися від несподіванки і, обернувшись до нас, стали, роззявивши роти.

Я мало не зімліла, але Олександер попав у якийсь шал зухвалого дурачества:

— Чого дивитесь? — спитав здивованих старшин. — Може не вірите, що я — найвільніші і найщасливіша людина під сонцем? Чи, може, забороните мені про це співати?

— Забагато випив! — прийшли до висновку старшини і, потиснувши плечима, пішли далі. А чоловік розсміявся таким щирим сміхом, якого я вже не чула в нього давно.

— Олександре! — шарпаю його за руку. — Що це ти за комедії виправляєш?! Чи ти при своїм розумі?!!

— Ті, що співають цю пісню, ніколи не бувають при своєму розумі, а тільки при партійному... — шепче він, схилюючись до мого вуха.

Коли приходимо додому, я скаржуся мамі на дику поведінку Олександра, котрого все більше розбирає спазматичний сміх.

— І скажи мені, — злощуся я, — чого ти смієшся? Що ти такого цікавого зробив?

Як „що цікавого"?! Та це ж неповторне! Це ж тема для безсмертного віршу! Та ж ті старшини геніяльно зрадилися! Як ти не розумієш: міліони людей щодня, що хвилини при кожній нагоді співають пісні на честь Сталіна, вихвилюючи своє „щасливе життя". І коли це робиться під залізною палицею партійної і енкаведівської диригентури — все в порядку, і ніхто не дивується. Але коли хтось почине те саме робити з власної охоти, то його вважають або за п'яного, або за божевільного. Отже, щиро хвалити наше життя може тільки божевільний, або п'яний!...

—Тебе вважали за п'яного зовсім не тому, що ти щось там хвалив, а тому, що ти кричав.

— От і неправда!

— Правда!

— Ще раз скажу: неправда! Хочеш зробити спробу? Вийдемо зараз на місто і, як будемо йти в один кінець, то заведемо розмову про нашу біду і злидні. Побачиш, що ніхто не буде звертати на нас уваги, бо такі розмови чути на кожнім кроці. Хіба наскочить якийсь енкаведист, ну, то тоді заарештує... А як будемо йти назад, то станемо на всі способи хвалити наше „свобідне, щасливе і заможне життя". Тоді побачиш знову, що на нас будуть зглядатися всі перехожі і навіть самі партійні та енкаведисти кидатимуть зауваження, що ми п'яні або божевільні. Може, навіть затримають і поставлять перед лікарською комісією! Хочеш перевірити? Ходім!

—Ах, дай мені спокій! — відмахуюся я, але відчуваю, що чоловік має стопроцентову рацію...

ЗАКЛИК

ДИРЕКЦІЇ ЗУАДК-ту ДО ГРОМАДЯНСТВА В СПРАВІ НЕГАЙНОГО ПОСИЛЕННЯ ПЕРЕСЕЛЕНЧОЇ АКЦІЇ

Громадяни і Громадянки!

Дякуючи піддержці всього українського громадянства в ЗДА, його зрозумінню справи переселення до Америки тисячів українських жертв другої світової війни, що караються по европейських таборах ДП, та його жертвенності, — Злучений Український Американський Допомоговий Комітет спровадив по день 1. липня 1950. року докладно 16.530 осіб-українців, а коло 5.000 осіб має вже виїздові документи від ЗУАДК і — як можна надіятись — приїде в найближчих тижнях. Однак на цьому переселенча місія не закінчена. Новий іміграційний закон, що його Президент ЗДА підписав 16. червня ц. р., дає можливість спровадити ще дальших 20.000 українців. Було би невибачливим злочином, коли б ми, американські українці, стали в половині дороги та не використали вповні тієї останньої історичної нагоди, яку дає нам великодушний американський закон для скріплення української громади в Америці та водночас для врятування дальших 20-ти тисяч наших братів і сестер і вможливлення їм та їхнім дітям розпочати нове життя у нових умовинах.

Тому Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, як організація покликана до життя волею американсько-українського громадянства, вважає своїм обов'язком звернути увагу Українському Громадянству на цю справу та завізвати його до негайної акції.

Іміграційна квота для ДП в Европі підвищена на розмірно невелике число 82,000 осіб. Ця квота буде в найближчих трьох місяцях вичерпана. Всі допомогово-переселенчі організації поспішно складають свої зголошення на ашуранси, бо від того поспіху залежить скількість осіб, що вони зможуть спровадити їх. Наш Допомоговий Комітет, як одна із 7-ми існуючих американських допомогово-переселенчих організацій, не сміє залишитись позаду. Кожний день загайки — це втрата для української спільноти в Америці і то велика втрата коштом українських живих людей в Европі, що опинились по цьому боці залізної завіси. Тому закликаємо все українське громадянство, зорганізоване в американсько-українських установах і організаціях, щоб ті їхні установи й організації негайно зголошували ЗУАДК-ві готовість зайнятись певною скількістю спроваджених ЗУАДК-том осіб. Для спровадження 20.000 людей треба 7.000 аплікацій. З того 5.000 аплікацій повинні скласти українські спонзори, а за 2.000 аплікацій подбає сам ЗУАДК від американських працедавців. Щоб не протягати і не припізнювати справи, ЗУАДК поміщує відразу з цим своїм закликом вийняток із формуляра на аплікацію: взиваємо всі існуючі українські установи й організації та всіх свідомих громадян — виповнити залучений текст, вирізати і переслати до ЗУАДК-ту, щоб ЗУАДК міг на цій підставі негайно зайняти місця для українських переселенців. Всі дальші формальності будуть виповнені пізніше.

Пригадуємо, що підписувати аплікації за новим законом можуть також усі українські організації, Український Народний Союз і всі його Відділи, Український Братський Союз і всі його Відділи, „Провидіння" і всі його Відділи та Народна Поміч і її Відділи, всі парохіяльні уряди, Горожанські Клюби, Відділи Союзу Українок та всі інші організації. ЗУАДК перейме на себе зобов'язання спровадити також кожну родину, яку схотів би спровадити новий імігрант, якщо він рішений заопікуватися новоприбулими. В імені організації може підписувати залучену заяву голова або секретар, якщо він американський громадянин.

— Закликаємо всі організовані клітини американських українців скликати місцеві ширші сходини і віча для поширення переселенчої акції! Творіть Переселенчі Осередки та при них Відділи Суспільної Опіки! Переведіть цю акцію впродовж кількох найближчих тижнів, бо пізніше вже буде запізно.

Відтепер будемо оголошувати у пресі всі ті організації, як також приватні особи, які зголосять на підставі цього заклику аплікації на спровадження українців з Европи в Америку! Бо кожне таке зголошення допоможе виконати велике діло — використання історичної можливости для побільшення української громади в Америці!

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ

Іван Панчук, предсідник; д-р. **Володимир Ґалан**, екзекутивний директор; Заступники предсідника: 1. **Д-р Лука Мишуга**, 2. **Василь Шабатура**, 3. адв. **Роман Смук**; **Д-р. Павло Дубас**, секретар; **Михайло Дубас**, скарбник.

Контрольна Комісія: **Роман Слободян, Василь Довгань, Олена Лотоцька, Тарас Шпікула, Константин Шевчук.**

Директори: **Марія Демидчук, Катерина Пелешок, Марія Прокопович, Юліян Ревай, Микола Волянський.**

Допомогова Комісія: **Олена Штогрин.** Транспортова Комісія: **Роман Карбівник.** Жіноча Секція: **Іванна Бенцаль.**

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P. O. BOX 1661 PHILADELPHIA 5, PA. U. S. A.

Name of person or family offering opportunity (Sponsor) ....

....

Address ....
Street-Number *City* *State*

Home Opportunity: Type of home offered: ....

Number of rooms ....

Suitable for.......persons (Adults....... Children.......)

Type of job offered ....

Special skills ....

Is prevailing wage offered? ....

If there is a particular individual or family in mind, give name and address

in Europe ....

....
Signature-Person Offering employment — *Signature*-Person Offering Housing Accomodations

В. І. Грицко

ДОБРЕ ДІЛО ДОБРУС'У

2) (Докінчення)

І от, коли в Америці з'явилась уже значна кількість бувших репресованих українців з-під Совєтів і коли вони тут вперше за час своєї еміграції опинились в умовах повної можливості свого політичного вияву, вільні від зв'язуючої їх досі тегерансько-ялтанської атмосфери, саме життя з неминучістю висунуло тут питання про необхідність створення спеціяльної української організації цих людей для виконання спеціяльних українських завдань, які ніхто тут, крім них не може виконати. Крім того необхідність такої організації тут постала вже хоча б тому, що без такої організації ці люди так чи інакше активізувалися б тут, як бувші репресовані з-під Совєтів, але в тих „загальносовєтських" чи „інтернаціональних" організаційних формах, якими переважно послуговуються росіяни. Отже — з обох українських точок зору — і міжнародно-політичної, і внутрішньо-політичної — створення такої організації тут було необхідним добрим ділом. І саме для здійснення цього доброго діла й постав у Америці ДОБРУС — Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців з-під Совєтів.

То чому ж тоді при такій безсумнівності цього доброго діла ДОБРУС'у виникли при постанні його ті сумніви серед українського громадянства, про які згадано на початку цієї статті?

Власне в цьому й полягає непорозуміння, яке треба розвіяти. Декому, хто все ще перебуває в полоні старих уявлень про український світ, розділений нещасним Збручем на підсовєтську й позасовєтські частини, ввижається в організації українців „з-під Совєтів" обов'язково „реґіоналізм". Таким треба щераз нагадати, що вони живуть в епоху українських 50-х років 20-го століття, в епоху суцільної підсовєтськости всієї соборно поневоленої України. Зрештою, в статуті ДОБРУС'у зовсім чітко зазначено, що ця організація об'єднує всіх репресованих і переслідуваних Совєтами українців, „незалежно — з якої території України вони походять та де, в який час і як довго вони були репресовані чи переслідувані". При тому дано таке визначення поняття „репресований", що згідно цього до ДОБРУС'у можуть належати в рівній мірі як ті, що давно були під совєтами, так і ті, що опинилися там разом з ними пізніше.

Правда, є ще й інші закиди ДОБРУС'ові. Мовляв, для чого творити окрему українську організацію репресованих зпід Совєтів, коли є й так аж дві організації українських політв'язнів усіх часів і територій окупації, де є місце і для репресованих Совєтами. Але ж у тім то і справа, що обсяг і характер політичних завдань репресованих з-під Совєтів є так великий і самодостатній, що вкласти його в рямки лише одного з відділів загальної організації політв'язнів, до яких можуть належати й члени ДОБРУС'у, це громадсько-допомогові організації, в той час, коли ДОБРУС згідно свого статуту „це громадсько-політична організація". Політичні завдання є її головними завданнями. Вона є „Демократичним Об'єднанням", отже — об'єднує бувших репресованих Совєтами українців саме за ознакою їх демократичних переконань, тобто — на певній політичній плятформі, чого нема і не може бути в загальних організаціях політв'язнів. Так що ніякого паралелізму з цими організаціями в ДОБРУС'у нема.

І, нарешті, останній і ніби найважливіщий в умовах Америки закид: ДОБРУС, мовляв, по своїй природі є виявом сепаратної від давніх американських українців акції. Чи так це? Ні. Звичайно, серед давніх американських українців нема жертв Совєтів, але ж серед них нема напр. і бувших вояків УПА, що зовсім не ставить під сумнів окремої акції цих останніх на американському терені безпосередньо від УПА, бо так потрібно в загальних українських інтересах. В цих самих загальних українських інтересах потрібна тут і окрема акція бувших репресованих українців з-під Совєтів. Що ж до „сепаратного" характеру цієї організації, то про це не може бути й мови. Сепаратно від давніх американських українців і їх організацій ДОБРУС і не бажає і не може в Америці діяти. Зокрема не бажає й не може він діяти сепаратно від тієї американсько-української організованої системи діяння, що її очолює Український Конґресовий Комітет. Навпаки — ДОБРУС бажає й може своїм добрим ділом скріпити цю систему, скріпити і підсилити Український Конґресовий Комітет. Зокрема він бажає і може це зробити в справах таких важливих українських акціях в Америці, як напр. акція проти совєтського народовбивства на Україні, де співпраця такої організації як ДОБРУС просто незамінима.

Та й рядове американсько-українське громадянство з категорії „давніх" не має ніяких підстав дивитись на ДОБРУС як на щось чуже в своєму середовищі. Адже і вони працюють для визволення України з-під Совєтів і готові допомагати справі мобілізації світової, а в першу чергу — американської опінії проти Совєтів, під пресом яких нині уже весь український народ. І коли саме така мобілізація є головною метою діяльности ДОБРУС'у, то вони, безперечно, не можуть бути до цієї діяльности байдужими. Тому то статут ДОБРУС'у й передбачає почесне членство в своїх рядах добродіїв з-поміж тих, що самі не були репресовані Совєтами, але допомогали й допомагають їм у виконанні їх політичних завдань у Америці. Цим самим усі українці в Америці, незалежно від місця походження й часу залишення Батьківщини, можуть і повинні брати участь у доброму ділі ДОБРУС'у.

Міжнародна інтервенція проти комунізму

(Докінчення зі стор. 2-гої).

ляду на американські внутрішні відносини, президент Америки дістав свободу такий мандат приняти та його виконувати, не потребуючи на це згоди Конґресу. В міжнародному відношенню Америка не є з ніким у війні, бо вона тільки заводить лад на неспокійній території та привертає порядок, згідно з рішенням Ради Безпеки Обєднаних Націй.

Така роля Америки підкріплена ще й тим, що участь в цій поліційній, пацифікаційній акції бере формально більше держав, як от Британія, Франція, а навіть Австралія, Канада та Нова Зеляндія, хоч їх допомога радше моральна, ніж мілітарна (з виїмком хіба морської допомоги Англії).

Теж виглядало б, що Обєднані Нації здали свій перший іспит і то краще, ніж їх попередниця Ліґа Націй. Та чи справді так є? Відповісти потакуючо, було б може ще ризиковним. Постанова Ради Безпеки в справі Кореї була прихильна тільки припадково. Така постанова могла запасти тільки тому, що совєтська Росія тепер бойкотує засідання Ради Безпеки. Як неприсутня, вона не голосувала в справі нападеної Південної Кореї. Була б Росія присутна, так була б голосувала проти інтервенції, а її голос має силу вета, себто може таку акцію припинити. Був би ще й червоний Китай в Раді Безпеки, чого дуже енергійно кілька днів тому домагався генеральний секретар Обєднаних Націй Трігве Лі, тоді така постанова була б не перейшла і північно - корейські комуністи були б безкарно окупували південну частину тої країни при таємній допомозі Росії, зовсім так само, як 1918 року настановлений червоною Москвою український комуністичний уряд Шахрая в Харкові, попросивши собі москалів з півночі на поміч, бомбардував Київ і скоро захопив цілу Україну.

Безперечно було б незвичайно інтересно знати, що були б тоді зробили демократичні держави, з Америкою у проводі, якщо була б повстала саме така ситуація у справі Кореї. Мабуть треба би було скликувати Генеральну Асамблею Обєднаних Держав та викидати великого свого партнера, Совєтську Росію, червоний Китай і цілу низку других скомунізованих країн. Та ледви чи на це була б р і ш и л а с я навіть Америка. А навіть коли б рішилась, то заки була б зібралася Асамблея, ціла Корея була б уже в руках комуністів.

В цій ситуації Москва зробила помилку, бо уможливила Америці в легкий спосіб дістати мандат завести порядок на Кореї, а тим самим морально стати високо в опінії світу. Нормально таке було б неможливе. Коли врахуємо ми ще й це, що мандат успокоїти Корею дістала Америка ледви сьоми голосами, отже якраз тільки, кілько конечно треба було, та ще завдяки своїм впливам, то зрозуміємо, що остання постанова Ради Безпеки не може ще дати Обєднаним Націям свідоцтва їх життєздатности.

Та все таки таке рішення запало і формально кілька десяток націй світу оголосили похід проти корейських комуністів. Правда, Москва запротестувала проти такої постанови, а навіть проголосила, що постанова Ради Безпеки незаконна, одначе це на ділі не зменшує є великого морального значення того факту, що ввесь цивілізований світ, зорганізований в Обєднаних Націях, виступив проти нападу Північної Кореї на Південну, проти агресії червоної Москви на безборонного сусіда.

Корейська лекція радше виказує, що така установа, якою Обєднані Нації є нині, не в д е р ж и т ь с я при черговім конфлікті. Далеко більше життєздатними були б Обєднані Нації без комуністів. Іншими словами, Обєднані Нації можуть бути сильним міжнародним інструментом безпеки тільки тоді, коли в них не буде комуністичних держав, як цього недавно домагався бувший президент Гувер. Обєднані Нації в дотеперішній структурі, з участю Росії та її сателітів, ледви чи спроможні на якийсь рішальний крок в обороні миру та свободи малих народів.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Зустріч діячок нової і старої іміґрації.

Серед нової української іміграції є вже багато колишніх активних діячок жіночого руху на рідних землях. Вони здебільша тут покищо неактивні, зайняті ще трудношами особистого влаштування. Однак помалу зростає серед них туга за організованим життям і бажання активізуватися.

Про ці спарви була мова на зустрічі між гуртом чільних давніх старокраєвих жіночих діячок і громадянок із давньої іміграції, яка відбулася в домі чільної громадської діячки, голови Переселенчого Осередку, п-ні Олени Штогрин, у Филаделфії, 25 червня ц. р. Ці сходини були получені з привітанням колишньої довголітньої голви Централі Союзу Українок в рідному краю та колишньої голови Світового Союзу Українок, пані Мілени Рудницької, яка живе тепер в околиці Филаделфії. З колишнього провідного активу старо-краєвого Союзу Українок присутні були м. і. пп. Олена Шепарович, Марія Струтинська й Ірина Гладка — всі три члени останньої Головної Управи Союзу Українок. Між присутніми були теж голови і члени Управ повітових філій і кружків С. У.

Зібрані діячки сердечно вітали свою колишню голову, яка очолювала український жіночий рух в часах його найбільшого розквіту, а то між обидвома світовими війнами. Водночас переведено поважну ділову нараду над загально-громадськими темами, зокрема питаннями, зв'язаними з жіночою проблематикою. Нарадою проводила пані О. Штогрин. Сходини пройшли у милій атмосфері повного взаємного зрозуміння. Подібні сходини плянується і по інших осередках.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Потатки з совєтської преси)

АРХЕОЛОГІЧНІ ЕКСПЕДИЦІЇ

Пляном Інституту археології Академії Наук УССР на 1950 р. передбачено провести 14 археологічних експедицій. Насамперед, увагу присвячено дослідженню ранньо-слов'янських часів і княжої доби. Київська експедиція проводить дослідження історичних умов, які привели до утворення Києва — економічного, політичного і культурного центру Київської Руси, однієї з наймогутніших держав того часу. Інші експедиції — Деснянсько -Сеймінська, Дніпрогесівська, Ізмаїльська, Очаківсько-Березнянська, П р авобережна, Дністровська тощо — вивчатимуть археологію окремих областей. Зокрема цікаві матеріяли дають розкопки міста Колодяжна. Воно гереїчно захищалося від татар в 1241 р. і було зруйноване по жорстокій битві. Під звалами обгорілих стін будинків розкриваються непорушні речові знахідки, які характеризують різносторонність господарства і побуту цього стародавнього міста.

КАПЕЛЯ „ДУМКА" НА ДРОГОБИЧЧИНІ

В містах і районних центрах области відбулися концерти капелі „Думка". Капеля відвідала Дрогобич, Б о р и с лав, Моршин. Художній керівник О. Сорока розповідав про 30-річний шлях капелі.

(Українська Думка.)

Управління збройними силами в демократичній державі

Ніколи ще в історії ЗДА не було за мирного часу Армії, Морських та Повітряних Сил такого великого розміру, як тепер. Але кожний американець повинен почувати, що й він має великий вплив на їх організацію та керівництво. Батьки нашої Конституції вирішили, що нарід повинен тримати в своїх руках керівництво збройними силами нашої країни і це ясно передбачили в кількох пунктах Конституції.

Поперше, Конституція передбачає, що Президент є Головнокомандувачем Армії і Військової Фльоти (Неві). (Вважається, що слова „Армія і Військова Фльота", вжиті в конституції, охоплюють також Повітряні Сили ЗДА, які стали окремою частиною військових сил, згідно з Актом Національної Безпеки 1947 року.) Поскільки Президент обирається народом, то значить, що нарід обирає і свого військового командувача.

Далі, щоб мати певність, що ніякий Президент, маючи повновласти Головнокомандувача, не використає збройних сил для збільшення власної сили, Конституція дає певну владу над збройними силами в руки Конґресу. Конґрес визначає величину збройних сил і суму грошей, що має витрачатися на їх утримання. Гроші на військові потреби не можуть відпускатися на час довший, як на два роки наперед. Сенат затверджує або відкидає всі призначення старшин збройних сил, або промоцію їх, що пропонує президент (за винятком тих випадків, коли Конґрес дає Президентові надзвичайні повновaження робити тимчасові призначення і промоції).

Нарешті, тільки Конґрес має право оголошувати війну. Основоположники нашого уряду вважали, що це важливе право не можна класти в руки тільки одної особи.

Дві з перших десяти поправок до Конституції (ці десять поправок складають нашу Декларацію Прав) також стосуються військової політики. Одна з них запевняє нарід, що новий федеральний уряд не буде евентуально забороняти утримування цивільної міліції. (Словник Вебстера визначає, що міліція складається з громадян, організованих і вишколюваних для військової служби, але їх закликають до служби лише в часі війни. Наша Революційна Армія і Військова Фльота були переважно типу „міліції". Організована міліція ЗДА в 1920 році була перейменована в Національну Ґвардію).

Друга поправка до Конституції, що стосується військової політики каже: „В мирний час жодний жовнір не повинен бути приміщений до приватного будинку без згоди господаря, а в часі війни, лише так, як того вимагає закон". Нарід хоче бути певним, що уряд не використовуватиме приватну власність для військ у мирний час, а якщо це стане необхідним підчас війни, то представники народу вироблять певні реґуляції. Ця остання поправка усталила твердий принцип, що цивільна влада має першенство перед військовою.

Влада Конґресу над збройними силами не обмежується лише питанням їх величини та сумою грошей, відпущених для них. Конституція також вимагає, щоб Конґрес виробляв правила, за якими керуються військові сили. Конґрес також виробляє закони, які керують організацією, озброєнням і дисципліною Національної Ґвардії та Резервів. Таким чином, американський нарід, через своїх обраних представників, постійно керує своїми збройними силами.

Президент здійснює командування збройними силами, так само як і своє керівництво в діяльності інших галузів Екзекутивної Частини федерального уряду, за допомогою помічників (Кабінет офіцерів), яких він призначає, а Сенат затверджує.

Один з членів Кабінету Президента є Секретар Оборони — головний помічник Президента у військових справах. За законом він має бути цивільним, який протягом останніх десяти років до свого призначення не служив в жадних військах. Секретареві Оборони підпорядковані Секретар Армії, Секретар Військової Фльоти (Неві) і Секретар Повітряних Сил. Вони виконують свої обов'язки як представники їхнього Головнокомандувача - Президента. За звичаєм вони мають теж бути цивільними.

Безпосередньо ним підпорядковуються Нач. Штабу Армії, Нач. Морських Операцій і Начальник Штабу Повітряних Сил. Це все є професійні військовики, які безпосередньо керують військовими операціями. Вони не дають наказів військам від свого імені, всі накази, що вони виробляють, мають бути підписані відповідними секретарями. Ці три професійні військовики і голова (так само професійний військовик) становлять Об'єднання Начальників Штабів, яке, як тіло, є головним військовим дорадником Президента, Секретаря Оборони і Ради Національної Безпеки.

Отже, Президент командує збройними силами за допомогою цивільних, військових дорадників і фахівців. Він несе найбільшу відповідальність перед народом; секретарі і військові начальники є відповідальні за те, що збройні сили зможуть виконати ті завдання, які на них покладе Президент. А ці завдання, врешті решт, визначає нарід Злучених Держав. Він вибирає Головнокомандувача і Конґрес, довіряє їм відповідальність забезпечити безпеку держави і потім виносить своє рішення спиводу їх дій.

Загальна Рада

ПОДЯКА

Уважаю своїм обовязком прилюдно подякувати Впану д-рові Г. Чвартацькому, лікареві 102 Elm St., Yonkers, N. Y., за його надзвичайно вдале вилікування моєї дружини. Впан д-р Чвартацький виявив для нас, кромі своєї великої лікарської вмілости, стільки доброзичливости і братерськости, що най ця моя подяка буде для нього хоч скромною моральною винагородою.

Кромі цього щиро дякую Впані д-рковорій Чвартацькій, Пану нотареві Каблакові і п. судді Коцюбинському, що в часі, коли я був зайнятий працею, піклувалися моєю дружиною в лікарні.

Мирослав Стрийський.

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка час, чи яку ви шукаєте.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

* * *

ГРУПА ЛИСТИ ДО:

19579 Миськів Михайла, Кучер Теодора і Семена та Ярошевського Семена від Миськів Теодора.

19580 Ксяндзик Ілька з с. Літовисько (Броди) від Ксяндзик Павліни, зам. Адам.

19581 Бігун Луця з с. Хоропів (Рава Руська) від Бігуна Василя.

19582 Шпирку Николая, с. Микити з с. Стрибків (Камінка Струмилова) від Совчинець Евдокії, доньки Гриця Шпирки.

19583 Середу Григорія Миколаєвича і Івана Миколаєвича з стан. полтавської (Кубань) від Колисниченка Ів., чоловіка Тетяни Тарасовної Середа.

19584 Кириченка Петра з станиці Старотитерівка, (Кубань) від Шевченка Сергія.

19585 Пенкальських Вінкентія і Антона з Бахова (Перемишль) та сестру Варвару з Пенкальських від Горбового Василя.

19586 Дмитрик Гілярія, Едварда, Славка і Василя від Кіркен Яна.

Голоситися до:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. BOX 1661, PHILA. 5, PA.

УКРАЇНЦІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ АРГЕНТИНСЬКОГО ГЕРОЯ

Буенос Айрес, Аргентина. — Місцева українська колонія, з ініціятиви 'Української Центральної Репрезентації, вшанувала в дні 21-го травня пам'ять аргентинського героя, ген. Сан Мартіна Визвольника. Згідно з повідомленням місцевого „Нашого Клича", рано того дня в місцевих українських католицькій і православній церквах відправилися врочисті Богослужения, після яких маси українців сформувалися в довжелезні колони та на чолі з духовенством, вінками і прапорами вирушили до пам'ятника ген. Сан Мартіна. П. Бременстуль виголосив до аргентінців промову, вияснюючи українську пошану до аргентинського визвольника власним спрагненням волі.

ДВА ПОЛЯКИ НА ЗІЗДІ АМЕРИКАНСЬКИХ ГАЗЕТЯРІВ.

Вашинґтон. — Одинокими закордонними гістьми на цьогорічнім вашинґтонськім зїзді синдикату американських газетярів (Нюспейпер Ґілд) були два поляки: Зиґмунт Наґурскі, делеґат вільних газетярів з країн поза залізною заслоною, та Алойзи Адамчик, делеґат професійних союзів тих країн. Цей останній заявив, що Польща може бути доказом цього, що совєтський режим гірший від гітлерівського. Відчитав спис вбитих совєтськими агентами робітничих провідників у Польщі, балтійських країнах, Чехословаччині, Угорщині та в балканських країнах. Знов Наґурскі говорив про недолю журналістів на вигнанні, а то польських, болгарських, румунських, мадярських, албанських, латвійських, естонських і югославських. Ні один з них не згадав за гірку долю України в комуністично-московській неволі, ні за терпіння українців на скитальщині. Адамчик закінчив свою доповідь тим, що в Європі мусить прийти до обєднання всіх народів, себто до федерації, чи „іншої унії рівних з рівними".

— **Еспанські урядові** кола та еспанська преса з великим признанням коментують американську акцію в справі Кореї.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАНЗАС СИТІ. — Піврічні збори Бр. св. Володимира Відд. 323 відбулися 18. червня. Отож повідомляється всіх своїх членів, що бувший пзедсідатель Дмитро Яремко зрезиґнував, а на його місце зістав вибраний Василь Кондрук. Мітинґи будуть відбуватися так само як і відбувалися дотепер і під тою самою адресою. За уряд Відділу: В. Кондрук — пр., В. Феден — касієр, Д. Кархут — секретар.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збруча, Від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні Збори відбудуться в неділю 9 липня о год. 3-ій пополудні в Укр. Гор. Клюбі 608 Вест Лакаванна Ев. Контроля дасть звіт за перший піврік. Рівно ж щоби члени поприходили і позабирали дивіденд-чеки. За Уряд: О. Запоточний, Р. Рубльовський.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Українське Зап. Бр. св. Володимира, Від. 130 повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в суботу, дня 8 липня о год. 8 вечором в церковній галі при 7 вул. Просимо прийти на час, бо є важні справи до полагодження. — Уряд.

ЙОНГСТАВН, О. — Бр. св. Івана Христителя від. 230, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 9. липня 1950 р. о годині 2-ій пополудні у своїй галі 914 ,Франклін Евеню. Просимо всіх членів явитися, де буде звіт з Пікніку, та рівнож справа фінансового секретаря, який подав свою резиґнацію на піврічних зборах, тому Ваша присутність є конечною. Не явившися член без жодних причин, буде караний згідно ухвали. За уряд Від. М. Мушинський, предс. Д. Войтович, касієр, І. Павловський, секретар.

НЮ ЙОРК. — Чергові місячні збори Товариства „Свобода" 194 Відділ в Ню Йорку відбудеться в суботу, дня 8 липня ц. р. о год. 6 вечером у домівці Товариства 12. Ст. Маркс Пл., Ню Йорк 3, в кімнаті ч. 4 на третьому поверсі. На годину раніше тобто о год. 5 веч. відбудеться в тому самому приміщенні засідання управи Товариства, в якому повинні взяти участь усі члени управи. Я. Падох, предсідник, В. Никифорук, фін. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Піврічні збори Товариства „Єдність" Від. 163, відбудуться в неділю 9 липня о год. 1-ій пополудні в домі Горожан 847 Н. Франклін Стріт. Проситься всіх членів прийти на збори, є багато справ до полагодження, також буде справоздання Контролі. За уряд Т-ва Н. Курко, пр. І. Потучко, рекорд. секр., М. Порапич, фін. секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, Від. 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 9 липня о год. 2-ій пополудні, 45-47 Говп Евня Пасейк, Н. Дж., в галі Укр. Православної Громади. Уже прийшли чеки на дивіденду. Просимо членів прийти на збори та забрати свої чеки. І. Живіцький, предс., М. Філь, касієр, Г. Яськів, секретар.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Січ, Від. 59, повідомляє всіх своїх членів і членицць, що збори товариства відбудуться в суботу, дня 8-го липня ц. р. в У. Н. Домі під ч. 517, Галет вул., точно о год. 7-ій вечором. Взивається все членство, щоби прийшли на час. Урядники і контроля здадуть справоздання за перший піврік. Вашим обов'язком є прийти і послухати що ми зробили за півроку і чи ми поступили вперед. Тепер приходиться знова працювати і є для кожного члена нагода показати свою активність і скільки кожний член приєднає нових членів до Союзу і до Товариства, щоби на слідуючу Конвенцію ми могли вислати трьох делеґатів. Тож берімся всі разом до праці, а не криком і сварнею. Покажім ділом. М. Галькевич, секретар.

ЧЕСТЕР, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, Від. 352, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що піврічні збори відбудуться в неділю 9 липня ц. р. в галі Секентурлю Стр., о 2-ій годині пополудні. Просимо всіх членів прийти на ці збори , бо маємо важні справи. Маєте вибрати секретаря свого відділу, щоби кожний член знав, кому має платити розміт. Бувший секретар не може на далі справляти функцій, бо живе в Делеварі. Просимо прийти на ці збори і забрати свої дивіденди. Д. Яворський, предс., М. Гавриляк, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Тов. ім. Івана Франка Від. 334, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться дня 9 липня о год 1-ій пополудні в залі Н. Дому. Проситься всіх членів прийти на збори, бо буде справоздання уряду за півpік. Так само є важні справи до полагодження. За уряд: М. Задерецький, предс., С. Морозович, фін. секретар і касієр, І. Жук, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестрицтво Рож Пресв. Богородиці, Від. 36, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 9 липня у церковній галі. Початок о год. 3-ій пополудні — точно. Проситься всіх члениць явитися на означений час. Контрольори здадуть справоздання за 6 місяців приходи і розходи, та як стоїть стан каси. Явіться всі на піврічних зборах і заберете чеки на дивіденди. За уряд: Е. Ґерулio, предс., А. Грицак, касієр, М. оХдак, секретар.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Бр. св. Юрія Від. 379, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю 9 липня о год. 12,30 пополудні в домі Від. У.Н.Союзу 845 Н. Вестерн Евеню. Проситься членів прибути на час, виповнити свої вкладки, бо згідно ухвали Від. можуть бути спендовані. Члени, котрі отримують дивіденд-чеки, проситься прийти і забрати свої чеки, бо поштою нікому не висилаємо. За уряд: Г. Бобик, предс., М. Сенків, касієр, В. Пилипів, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Прибиті тяжким горем ділимося зі знайомими і друзями сумною вісткою, що дня 12. червня цього року в місті Бофало помер несподівано від розриву серця наш найдорожчий Муж і Батько

ФЕДІР ІВАНОВИЧ ПОШИВАЙЛО

на 65 р. свого життя.

Похорон відбувся дня 14. червня цього року на кладовищі "Elmlawn" в Бофало.

Хай чужа земля буде легкою нашому дорогому Мужові і Татові.

ДРУЖИНА і ДОНЬКА.

ШУКАЮТЬ ЗАЙНЯТТЯ

Іспитований Дяковчитель і диригент з Собора Крилоса Катедрального в Перемишли пошукує заняття при грек. кат. церкві в Америці. Проситься зголошення слати на понищу адресу.

MICHAEL WASECHKO
93 Markham St. Toronto, Ont., Canada.

ТАРЗАН, ч. 2379. У перехреснім вогні.

Серед їхнього замішання, коли вони побачили в повнім виді свою змінливу ціль, оба ловці наставили стрільби до нього.

Одначе саме тоді, коли розлягся гомін їх вистрілу, Тарзан підскочив вгору...

...і куля одного ловця пігнала в напрямі другого.

Коли голос ловців прогомонів в лісі, оба вони попадали на своїх місцях.